

Necip Fazıl Müze Evi kuruluyor

Büyük şair ve yazar Necip Fazıl Kısakürek adına 2015 yılında kurulan Necip Fazıl Kısakürek Kültür ve Araştırma Vakfı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin desteğiyle Necip Fazıl Müze Evi açmak için çalışmalara başladı. Şairin torunu Şeyma Kısakürek ile hem vakfı hem de müze çalışmalarını konuştuk.

Necip Fazıl Kısakürek Müze Evi fikri nasıl ortaya çıktı?

Bir müze açmak, uzun zamandır üzerinde çalışılan bir fikirdi. 2015 yılında vakfımızı kurarak müze çalışmalarını hızlandırmak istedik. Bu zamana kadar müze için çalışmalarımızı sürdürürken sahip olduğumuz arşivimizi dijital ortama aktarıp sistemli bir hâle dönüştürdük. Böylece araştırmacıların Üstad'a ait malzemelere daha kolay ulaşmalarını sağladık.

ÖZEL EŞYALARI SERGİLENECEK

Müzenin içeriğinde neler olacak?

İki senedir çalışmalar devam ediyor. Ancak prosedürlerden

dolayı istediğimiz hızda hayata geçiremiyor olsak da heyecanla beklenen bu projenin en kısa zamanda gönüldaşlar ile buluşturulmasını ümit ediyoruz. Açılması planlanan merkez sadece bir müze değil içinde seminerlerin düzenlenebileceği, Necip Fazıl'a ait belge-filmlerin izlenebileceği bir Necip Fazıl Evi. Müze bölümünde kendisine ait mobilyalar, şahsi eşyalar, plaklar, vesikalar, ailesine ait görsel ve yazılı malzemeler, el yazıları, sergilenecek.

Necip Fazıl Kültür ve Araştırma Vakfı'ndan da bahsedermisiniz? Kuruluş amaçlarından birisi de gerek sosyal medyada gerekse yazılı basında Necip Fazıl'a ait olmayan sözleri paylaşanlarla mücadele etmektir değil mi?

Vakfın kuruluş gayesi; Necip Fazıl Kısakürek'in ideal mücadelesini ve eserlerindeki muhteva kıymetini, doğru ve nitelikli bir düzeyde topluma mâletmektir. Bunun için, Necip Fazıl Kısakürek'e ait olmayan sözlerin ve düşüncelerin, adına düzenlenmiş sahte hesapların da ortaya çıkartılması gerekir. Bu sahte hesapların takipçilerini de ciddi mânâda aşağıladığı aşikârdır. Kandırılmaya müsait olmak, konuya vâkıf olmaktan ne kadar uzak olunduğunun delilidir. Bir ezber üzerinden "Necip Fazıl " ismini cümlelerine katarak, onun bırakın bir iki eserini, tüm külliyatını harf harf biliyormuş edası içinde olarak; karşılıklarına her çıkan, derinlikten ve fikir kırıntısından uzak içi boş sözleri kendisinin zannetmek büyük bir ahmaklıktır. Bu tutuma maruz kalma zeminini de, kaynak araştırması yapmayı bırakın, muhataba kaynağını sorma gayretinden uzak olan kendileri hazırlıyor. Dolayısıyla, bu paylaşımların deşifresi, takipçiler tarafından da takdir edilmesi ve desteklenmesi gereken çalışmalardır.

SAHTE SÖZLERE SAVAŞ AÇTIK

Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

Vakfımızın gönüllü gençleri bu tip sahte paylaşım yapanlarla, bunun adına internet siteleri açanlarla çok titiz bir çalışma

yaparak mücadeleye destek vermektedir. Kendilerinin kontrolünde olan NFK Asılsız Sözler, NFK Gerçek Sözler, NFKAVG (Necip Fazıl Kısakürek Kültür ve Araştırma Vakfı Gönüllüleri) bu hesaplarla çalışmalarına devam ediyorlar. Bu çalışmaların haricinde biz de kanunî mücadele içerisindeyiz.

'ERZURUM YAZILARI' GELİYOR

Geçtiğimiz aylarda Necip Fazıl'ın iki kitabı yayımlandı. Önümüzdeki günlerde yeni sürprizler var mı?

Sırada Erzurum Yazıları var. Üstad'ın Erzurum'a dair yazdığı ve müstakil bir eser olması niyetiyle kitaplarına dahil edilmemiş. Vakıf faaliyeti olarak titiz bir çalışmayla dergiler, Üstad'a ait mektuplar, Büyük Doğu taslakları, çalışma notları, makbuzlar, biyografik vesikalar, aileye ait yüzlerce fotoğraf tasnif edilmekte, okuyucu ve araştırmacılara sunulmak üzere hazırlanmakta.

ESERLERİ 6 DİLE ÇEVİRİLDİ

Necip Fazıl'ın eserleri üzerine sadece ülkemizde değil farklı ülkelerde de çalışmalar yapılıyor. Necip Fazıl'ın çalışmalarını daha geniş çevrelere ulaştırmak için vakıf nasıl bir çalışma yürütüyor?

Bu konuda özellikle Türkî Cumhuriyetler büyük gayretler içinde. Eserlerin daha pek çok ülkeye ulaşması için çeviri çalışmaları yapıyoruz. Ayrıca yurt içi ve yurt dışı fuarlara mümkün olduğunca Büyük Doğu Yayınları olarak katılım sağlıyoruz. Arnavutça, Boşnakça, Korece, İngilizce, Almanca, ve Arapça çevirilerimiz tamamlandı. Ayrıca Çince, Rusça, Yunanca hazırlanmış yayın kataloglarımız mevcut.

Vakıf bünyesinde düzenlenen etkinlikler hakkında bilgi alabilir miyiz?

Necip Fazıl'ın doğru anlaşılması, eserlerin doğru okunması noktasından hareketle başladığımız bu faaliyetler her ay planladığımız ve önceden duyurusunu yaptığımız tarihlerde,

vakıf merkezimizde gerçekleşen toplantılarla devam ediyor. Necip Fazıl'ı anlamak, yalnızca eserleri okumakla değil yazılmamış satır aralarını da idrakte mümkündür. Bakmakla görmek arasındaki fark gibi. Sohbetlerimiz bu doğrultuda ilerliyor.

KAYNAKYENİŞAFAK

EBEDİ DÜĞÜNDE SÖYLENECEK ŞİİRLERİMİZİN HATRINA...

İnsandı o...

Aktı su misali, yıkamak için zamanına dadanan günah yüklü gemileri.

Onu kâh yüce bir kervanın peşinde sekerken görürdünüz-ki bu sekiş o ruhta, özgürlüğün en tatlı esaretiydi- kâh bir haritada deniz görüp de boğulurken.

Ve öylesine aşikar bir pırıltı gibi düştü ki, suların durgunluğunu bile huysuzlandırırdı.Suların durgunluğu,mirasa duyulan yabancılık,fezadan düştüğümüz küfür çukuru ve bunca duyulamayıştta duyurmak cehdi içinde inanmışlık mes'elesi.

Mes'eleler mes'eleler ve mes'eleler...

Asırlık davaları öz bünye ve idrâkinde şümullendirme mes'elesi.Bir gece uyuyup,sabah aydınlığında tecelli eden bir nimet değildir bu.Usul usul akan suyun başını taştan taşa vurup da kanatması gibi iman pırıltısı sönmüş damarlarını.Ve küfrün kızıllığını boğma kudretine malik,kanın kırmızılığı,gözyaşının renksiz kalışı,yahut renk cümbüşünün gelip mesken tutması dudaklarını.

Ben üstadı, kaldırım taşlarına uzanmış,boğulan nefes ve cinnet yüklü fikir çilesini boşluğa bağırırken görürüm,her mısrasında.

Sanki bir güvercinin neden uçtuğunu ondan başka merak eden olmamıştı.Bir derviş neden koklamak zorundaydı dağ başlarının yorgunluğunu günbatımında.Heybesi bu denli ağır ve vebal yüklü olmak zorunda mıydı mesela?Belki de bütün yük,savunduğu ideallerin ulvî ve kudretli oluşundandı,kim bilir?

Necip Fazıl da muhakkak bilmiş,tetkik etmiş,duymuş ve duyurmuştu,bu davanın hor ve öksüz kaldığını öz yurdunda.Öz yurtta gariplik ve paryalık.

Ama bütün bu oluş çilesinde,ilkin yalnızlık ve “kaldırımlar çağı”nın efsunlu gürültüsü,sessiz ve تنها bağirtısı,çığlığı.

Kumar kâğıtlarında merhem arayan,kanayan yaralara.

Aramak,aramak ve daima ve mutlak bulamamak ıstırabı.

Mısralardaki zarafet,ahenk ve fikir yoğunluğunu”kaldırımlar çağı”nda aramaksa,hakikat hesabına bir beyhudelik arz etmesi sebebiyle,hakiki tetkik şuurunda hükümsüzdür.Necip Fazıla ebediyet ülkesinde mekân ve mesken tayin eden,ne şu,ne bu,ne de bilmem hangi ideolocya mes’elesi ve idrâki.Yalnız İslam,inanç,iman,aşk ve duyuş zenginliği.Fani lezzet güdüklüğünün,ebedi şuur nezaketine tebdili.Ve işte Necip Fazıl.Hakikat medeniyetini,sonsuz saadet ikliminde kuracak İslam davasının,inanmışlar çağında rastgelenen garipliği.

“ve garip başladı İslam

garip kaldı garip

oysa imtihandır gariplik

bilemedi bunca insan,garip.”-REMZİ KÖPÜKLÜ-

İnanmayanların kabalık ve hırçınlığında,inanmışlar çağının

inanç ve ihtişamını yedirmek kelimelere.Ve üstad,ecdadından devşirdiği ulviyyeti,şiiirlerine aksettirebilme kudretine vâsıl olabilmıştır.

Soytarı,müstehcen ve güdük şiir cemiyetlerine,edebiyat cepheilerine-şahsî yalnızlığını gözardı edip,imani kervan kalabalığında doğrulup-anladım işi;sanat ALLAH'ı aramamış diyebilecek edebi deha ustalığı ve dil kıvraklığı.Peki bu yüce oluş rahmeti,nerden emzirmişti dizelerini hakikatin?

Ne Batı klasiklerinin,şurda burda,bilmem kaçınıcı baskının,bilmem hangi köhnemiş tezgahında bulunabilir bu,ne de günaha ve küfre bulanmış azgın kalabalıkların,iman damarlarını boğum boğum etmiş yaygınlığında.

Hangi aşk,gürültüsüz ve sancısız olagelmiştir?Ve kaç inanmışlar kervanının katresi süzülüp de inmiştir 20. asır Anadolusuna.Yunus Emreler,Hacı Bayramlar,Mevlanalar...

Güzel,kır atlarına binip,ve bizi böyle bırakıp sahipsizliğin kıyısında.Bu alışıl gelmiş bir romanın,sararmış sayfalarında anlatılmadı ki İslam Gençliğine,bilsin ve duyabilsin.

Mesela,ezanın lisanına bu kadar yabancılaşmadık çağlar boyunca.Bunu hiçbir tarih kitabı yazmadı, ve tarih yazmadıklarıyla da bildirirdi bazen olacakları milletine.Camîler kıymetliydi evet.Sultanahmet,Süleymaniye ve bilmem hangi minarede,kıvrım kıvrım uzayan kulaklara.Bir müezzin sesiyle kaç günahı silebilirse o kadar biliyor ve yaşıyoruz ebediyet mes'elesini.

Evet camîleri ne de çok severdik.Ve bu sevgi öyle hudutsuzdu ki,öz elinden kilit vurulabilirdi kapısına evvela(!)

Necip Fazıl işte bu davanın savaşını vermiştir.Sözde çağdaş bir gençliğin,öz mayasında katline cevaz veremezdi,mürekkebinin durgun sularda yüzen yelkenlisi.

Necip Fazıl,kelimelere bu denli hükmetmişken,sözcüklerin

gücünde portresini çizmek de mes'ele oluyor kalemimde.Ama hazan rüzgârlarıyla savrulmuş yaprakların dahi bir diyeceği vardır.Söylemenin zarafeti terzi işçiliğinden geçmeli.Alınacak dersler var kardeşlerim!Bilmem kaç mesafelik iman yüksekliğinden,bilmem kaç mesafelik küfür çukuruna seyahat eden ülkem.

Üstad kim bilir,sırf kurtuluş İslamdadır diyebilmek için de yaşamış olabilir demir parmaklıkların arka mahallelerinde.

Bugün Anadolu toprağının şahsında,İslam ümmetinin hüznü,gözyaşı,kan ve feryat nağmeleri sancılı bir iğne ucu gibi değer kulaklarımın kıvrımlarını.Ve biz 21.asrın tam da emekleyen bebek suretinde aşikar olduğu şu günlerde "kaldırımlar çağı"nı soluyoruz kirpiklerimizde.Kül rengine boyanmış kara göklerin bulutlarla kapanık olduğunu duyuyoruz.Yarın elbet bizim,elbet bizimdir diyen mısralar da olmasa diyorum.Ah!0 mısraların hürmetine Kudüs hâlâ ve Filistinli yetimin okşanılmışlık kokan saçları,hâlâ bize zimmetlidir.Ve hâlâ bir vebal gibi taşınır ordan oraya boynumuzda.Bu kuşatılmışlıktan feragat edilemez.İslam Gençliği şuurundadır.Her uzvundan sahiplendiği çocuk yüzlerinin masumiyeti akar secdelere.Ve İslam Gençliği ki,ilmik ilmik dokunmuştur Necip Fazılın edebiyat ve hakikat tabelalı tezgahında.

Ve Necip Fazıl,dokunaklı ruhların odunda nakış nakış işlenmiştir.Marifet bir eteğe yapışmaktaymış.Tam otuz yıl saatini işletip,mertebeler mertebesine mesafeli kalan,gökyüzünden habersiz uçurtma uçuran Necip Fazıl,ona yakan gözlerle bakan ustasının elinde,zamanın ve mekânın,günah bulaşığı kalp atışlarından,nabız hareketlerinden soyutlanmıştır.İslam ilahtır,arama istidadıyla tezyin edilmiş gönüllerin,bulamama ıstırabıyla tutuşmuş kıpırtılarına.Ve Allah dostları,bu yolun nur mürekkebiyle yazılmış reçeteleri,rastgelmeyen çağlar boyunca ecza dolaplarında.20. asırdayız.Kızgın yaz sıcağında bir makyajın akması gibi yanak istikametinde,eriyor iman gençliğinin ruh mahzenlerine

çalınmış hakikat mayası.Necip Fazıl,çıkıp önümüze,durun kardeşler,kardeşlerim diyecektir,bu sokak çıkmaz sokak.Ve iman gençliğinin çıkmazlığından başka çıkışı olmayan,bürokrat,sözde aydın,iktidar kodamanları,uyanış sayhasının yer ve gök vicdanında rota çizmesinden ürkmüşlerdir.Kimdi?Hazır tam da silmek üzereyken hakikat nurunun kalıntılarını.Kimdi?Hak ve hakikat hesabında istikamet çizen ümmete.Kalem değil kalemşör,faniye değil ebedi olana tenezzül.Ve demir parmaklık,o devirde,öz evladını yurdumun,sindir ve yok et vasıtasıydı.Namaz,dua,tevhid,Allah diyen adama sadece hapsin karanlığı layık görülürdü ve işte Necip Fazıl,bu liyakat mes'elesinin en ulvi mertebesinden seslenmiştir halkına.Esaret,özgürlük,iniş,çıkış,düzler ve yokuşlar.Ve dudaklarının kırmızılığını grinin bütün vahşi tonlarında kaybeden nesil.Emanet ve miras idrâkinden mahrum kalmışlığın faturasıdır bu kesilen dudaklarda.Özünü ve yükseliş,cihan hakimiyeti mefkuresinin unutulmasıdır çekildiğimiz her duada hesaba.Hatırlanmaya layık şeylerin,millet nezdinde unutulmuşluğunun,öz bünyede açtığı,mayhoş ve ekşimsi örgüsüyle yaralarımızın,yazgımızın ve duymak zorunda olup da dinlemek istemeyişimizin yükü, vebali ağır olmuştur.Gözyaşı;bir gözün çizebileceği en kurşuni renk cümbüşüdür.Kan ve hüznün kurşunun ağırlığında,ta kendisi.Bir mısra daha düşse sanki üstadın dilinden,sanki bir mısra daha.Merhem olacak tuz basılmış yaraların kana susamışlığına.Necip Fazıl budur.Minareler imparatorluğunda Ayasofya Davasıdır o.Pörsümüş,tozlu devlet ve yönetim düzenlerinin,kan emici ve içten kemirici soysuz sistemin topyekün ve tüm benliğiyle karşısında alınan tavrın güzelliği.Cennet bahçelerinin peygamberler şehrinde açan bütün renkte ve kokuda hapseden insanlığımızı.Bir düzenin hayalidir damlayan her şiiirde.Sabah masum birinin öldüğünü duyarsanız,akşam günbatımında,mevdanda ,darağacının kuruluşuna şahitlik edeceğiniz düzen.Necip Fazıl budur,bunun savaşını vermiştir.Ve ben şimdi,akıp giden önümden,ve kuşatan afakımın uçurumlarını.Nurdan heykellerin sönük bir pırıltısı olmanın iftihar yüklü heybesini omzumda,inancını yüreğimde,vebalini boynumda,ilahi bir emri muhafaza eder hassasiyetle

taşıyorum.Ben diyorum,o deniz fenerinin ışığından beslenmiş,erimeye yüz tutmuş mumların,odada titreyen alev in acziyetinde olmaktan daha fazlası değilim.Ve ben İstanbulum,eritip ruhumu,kalıpta donduran,can ve sevgili.Ve ben Kudüs,Filistin,ümmet şövalyesi.Üstad mürekkebinden her "çile"de katre devşiren lisanına.Ben Ayasofyayım ve üstad Ayasofya.Gönül kapımıza kilit vurulabilir.Kalemimize mühür ve pıranga.Ama bütün bu olamayış halinde bile,olmuşların oldurganlığında pişmek ve yanmak savaşı.Ayasofya gibi asi bakışlı ve mağrur.Ve caka satan göğe minarelerimiz.Biz Fatihiz ve biz Sultan Hamid.Öz lisanında okunan ezanın zarafetiyiz.Secdeler ve yarılması göklerin iki şak orta yerinden.Seccadede yaşanır devrim,kimsecikler okşamazsa madem.Ve biz ki nihayet,ebedi düğünde söylenecek şiirlerimizin hatrına,gericiyiz."Yolun Haktır,devam." dercesine ihtiva eden mavinin bütün tonlarını.Ve biz ki her namazda,soyunan ümmet şövalyeliğine.

Sonsuzluk kervanı,

peşinizde tek ayağından mahrum kalmışların inanmışlığında biz, o kutlu güne değin yaftalanışlarımızın gölgesinde sekeceğiz.

REMZİ KÖPÜKLÜ

KANLI YÜZYILDA BİR KARŞI DURUŞ

Yirminci yüzyıla baktığında ne görür insan? Eski zaman putlarından çok daha etkin bir putun, paranın, her zamankinden

daha güçlü olduğu; kan sıcaklığı duymadan rahat edemeyen ellerde, yanlış ellerde gelişen bilimin toplu insan kıyımlarına neden olduğu; sömürünün ortak bir tepkiyle karşılanacağı yerde yüz binlerce kilometrelik bir koşu yarışı gibi coşkuyla seyredildiği; rol model olarak yamyamların alındığı ancak yapılan caniliklerle onların bile mumla aranır olduğu; açların daha çıplak, daha hasta, daha zayıf, daha ümitsiz yaşarken, onların o zayıf sırtlarına basarak kazanç sağlayan kibar beyefendilerin daha etli, daha kürklü, daha göbekli görüldüğü yirminci yüzyıla baktığında ne görür insan? Haksızlığın, zulmün ve açgözlülüğün şişerek patlama noktasına geldiği, dürüstlüğün kilo kaybından eriyip gittiği bir zaman olan o yüzyıl; bir kere bakınca bir daha bakmak imkansız olan ancak tekrar tekrar bakılması gereken bir cinnet ortamı olarak orada duruyor.

Ortada binlerce yıldır yapımı devam eden bir canavar var. Her bir organı farklı zamanlarda yerine oturtulmuş bu korkunç varlığa yirminci asrın hediyesi akıl oldu. Bu ruhtan yoksun sözde akıl, her düğümün yalnız onunla çözüleceği vehmini taşıyan zeki fakat kafasız insanlar marifetiyle, canavarı yürürken koşan, mide bulandırırken zehirleyen, ısırırken öldüren bir hale getirdi. Büyük gelişme, büyük ilerleme kaydeden bu yüzyıl, mutlu sofralarından, evlerinden, ailelerinden edilen, korkunç bir şekilde ölüme itilen insanların mezarlarıyla doldu. Canavar daha önce insan hayatını hiç bu kadar değersiz kılmamıştı. Beş asır kadar önce bir Avrupalı, koşarak kaçmaya çalışan üç yaşlarında bir Amerikan yerlisini tüfeğiyle vururken de, yirminci yüzyılda yine bir Avrupalı, binlerce insanı öldürmek için attığı atom bombasını taşıyan uçağa annesinin adını verirken de aynı aklın, aynı korkunç aklın neler yapabileceği, ne tür yıkımlara neden olabileceğini gösteriyordu. İnançsızlık çağıydı bu. Göklerden çekinmiyor, başıboş bırakıldığını zannediyor, dilediği haltı işlemekte serbest olduğunu düşünüyordu insan.

Hakikate inanmamak ya da onu görmezden gelmek, haksızlık yaparken kendini mazur gösterecek sebeplerden biri oluyordu. Sanki bir daha dirilmeyecek, ölüm her şeyin sonu olacakmış gibi; öldürmekten de, haksızlık yapmaktan da, çalmaktan da, her türlü pisliğe bulaşmaktan da kendini alamıyordu insan.

Kanlı yirminci asırda aşağı yukarı seksen yıl ömür süren Üstad Necip Fazıl bu cinnetin birebir tanığı olarak hem onun çilesini çekmiş, hem sorunu olduğu gibi göstermiş, hem de ondan kurtulmanın tek çaresini hayatı boyunca söylemekten geri durmamıştır. Bir şiirinde otuz yaşına kadar gökyüzünden habersiz uçurtma uçurduğunu söyleyerek belli bir zamana kadar dünyayı baştan sona saran bu büyük yangından uzak durduğunu da açıklar bir anlamda. Bu, gençliğinde fikir sancısı çekmiş değildir anlamı taşımaz. Yine bir çile vardır fakat bu yerine oturmuş, yolunu bulmuş bir çileden uzaktır. Daha çok boşlukta savrulan, kurtuluşu bohem denilen bir hayatta arayan bir sancı gibidir o. Otuz yaşına geldiğinde saat çalar, bulanık sular çekilir, tozlar esen tatlı bir rüzgarla kaybolur. Bir alim, bir büyük insan buna vesile olur. İncanın sarsılmaz bir sağlamlığa kavuşmasıyla sorular da olduğu yerden daha uzağa uzanır bir hale gelir. Neden? Niçin? Nasıl? Sorularla birlikte sorunların da büyümesi, genişlemesi kaçınılmazdır. Buna rağmen dünyanın, gerçek hayatın sadece bir gölgesi olabileceği gerçeği dev sorunların aşılmaz olmadığına da bir göstergesidir. Neler olmaktadır? Daha önemlisi neden böyle olmaktadır? Bu, sorunu olduğu gibi görme, teşhisi koyma devridir. Asıl sorun da burada başlar belki. “Anlamak yok çocuğum, anlar gibi olmak var. Akıl için son tavır, saçlarını yolmak var” dizeleriyle Üstad buna mı işaret etmiştir acaba? İnsan için sorunu işaret etmek kolay; onu kavrayabilmek, dahası onunla yaşayabilmek neredeyse imkansız gibidir. Gerçekler karşısında çıldırmamak için anlar gibi yapmak tek çaredir. Bundan sonra çare dönemi gelir. Kurtuluşun çaresi... Uçurumdan düşmekte olan insanlığı tekrar düzliğe kavuşturacak,

yaşanmaya değer hayatı keşfettirecek, kaybedilen güzellikleri yeniden bulduracak, artık pek bir önemi kalmayan insan hayatını her şeyden üstün tutacak, can vermiş olan adaleti tekrar diriltecek bir kurtuluş... Bütün değerlerin tepetaklak olduğu, her şeyin iflas ettiği bu ihtiyar dünyada insan neye güvenebilir? Çürümeden, değerini hiç yitirmeden, eskimeden hangi şey ayakta durabilir? Ayırt etmeden tüm insanlığı kucaklayacak, iyileştirecek el hangi gövdededir? Bu yükselen bulanık sulardan, bu tufandan insanı hangi gemi kurtarabilir?

Üstad, insanoğlunun sadece inanarak, taviz vermeden inanarak kurtuluşa ereceğini bizzat kendi yaşantısı ve eserleriyle güçlü bir şekilde söylemekten yılmamıştır. Bu inanç, İslam inancıdır. Yüzlerce yıldır büyüyen, sonunda patlayan, şimdi de daha büyük patlamalara neden olabilecek sorunlar hep onun varlığının görmezden gelinmesi, sesinin kısılmaya çalışılması, kenara itilmek istenmesi yüzünden olmuştur. Tek çare ondadır. Fakat o inanmayanlarca karalanmış, inananlarca da umursanmamış ya da hakkıyla bilinmemiştir. Bu tarihi hatayı, bu büyük haksızlığı; yazdığı eserler, verdiği konferanslarla olduğu gibi göstermiştir Üstad. İslam'ı tüm yönleriyle anlatmaya çalışmış, onu kalemiyle savunan ordunun etkin bir neferi olmuştur. İnsanlığı kurtuluşa erdirecek yegane çarenin O'nda olduğunu ömrünün sonuna kadar yüksek sesle dile getirmiştir.

Üstad'ın eserleri cinnetin ta kendisi olan yirminci yüzyıla bir tepkidir ancak sadece o yüzyıla sınırlı değildir. Yaşadığı dönemdeki olayların içyüzünü tarihle ve gelecekle birleştirmiş, sorunu bütün bir halde göstermek istemiş, bununla orantılı olarak topyekun bir çözüm sunmuştur.

Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar isimli eserinde iki bin yıldan fazla bir zaman içinde zulme uğrayan insanları ve toplulukları

inanç ayrımı gözetmeksizin sadece mazlum sıfatlarıyla göstermiş; adaletsizliğin, hırsın, gücü kötüye kullanmanın nelere mal olacağını belirtmiş; hakikati savunduğu, iftiraya uğradığı ya da sadece güçsüz ve masum olduğu için öldürülen ve haksızlığa uğrayan nice mazlumu bu vahşet çağında vicdanın en berrak sesiyle anmıştır.

İkinci dünya savaşı yıllarında yazdığı Para oyunuyla bu putun dünyayı alçaklıkla döndürdüğünü, onu kazanma hırsının insanoğlunu canavarlaştırdığını sergilemiş; kahramanına cenneti anlattırırken ona “paranın geçmediği yer” dedirtmiştir. Oyunda, bu dünyada böyle bir cennet kurulamaz mı sorusunun yanıtı da hazırdır : “Yalancı çiçeklerle bahçe yapılabilirse, bu dünyada da böyle bir cennet kurulabilir.”

Üstad'ın Reis Bey oyunu haksızlığa, adaletsizliğe, itip kakmaya, yok etmeye batmış bu dünyaya merhameti, acımayı, herkesin insan gibi yaşamasına olanak sağlayacak karşılıklı saygı ve sevgiyi anlatmaya çalışır. Pişmanlıkla gelen bir kurtuluştur bu. Onun bir yanı da herkesin birbirini affetmesinden ve suçu karşısındakinden önce kendisinde görmesinden geçer.

İlk eserlerinden olan ve Maraş'ın işgali sırasında geçen Tohum'da ruhun gücünü olabildiğince göstermiş, bunu da okunduktan yıllar sonra bile o ilk taze haliyle hatırlanacak efsane bir karakterle, Ferhat Bey'le yapmıştır. Ferhat Bey tıpkı eserin ismi gibidir. Her yeri ele geçiren maddeye karşı verilen mücadelede, en imkansız anda bile soğukkanlı bir umudu asla yitirmemede onun karakteri hatırlanır. İnsanın yüreğinde yıllar içinde gelişir Ferhat Bey. O bazen bir düşünürdür, bazen bir fikrin kendisidir, bazen de Anadolu'dur. Tıpkı Üstad gibi...

Büyük Doğu Neslinin Üç Temel Vasfı

Bu yazıda Necip Fazıl Kısakürek üstadın inşa etmek istediği Büyük Doğu Neslini, üç temel vasfı ile beraber analiz edeceğim. Her söylem ve her fikir akımında olduğu gibi Büyük Doğu müktesabatında da bir takım temel sabiteler ve değişkenler vardır. Temel sabiteler sayesinde Büyük Doğu Nesli ilkesel tutumunu korurken, değişkenleri ile de yeni oluşan zemin ve şartlara göre esnek hareket etme fırsatını elde edebiliyor. Üstad'ın eser ve söylemlerinde ön plana çıkan üç temel sabitesi yani Büyük Doğu Neslinin üç temel ilkesi ve vasfı vardır; ehlisünnet inancı, tasavvufi gelenek ve Türk kimliği. Necip Fazıl'ın inşa etmeyi arzuladığı Büyük Doğu Neslinin yukarıda saydığım vasıflarını detaylı bir biçimde sırasıyla ele almaya çalışacağım.

Necip Fazıl'ın din algısını anlamak için *“Allah dostunu gördüm, bundan altı yıl evvel / Bir akşamdı ki, zaman, donacak kadar güzel ”* dizelerinde Allah dostu olarak bahsettiği

mürşidi Abdülhakim Arvasi hazretlerini tanımak ve anlamak gereklidir. Çünkü Necip Fazıl'ın zihin dünyasını ve ruh iklimini yoğuran işte bu büyük zattır. Abdülhakim Arvasi Hz. Anadolu coğrafyasına bin yıldır hakim olan ehli-sünnet inancı üzere bir Nakşi şeyhi idi. *“Dinde söz sahibi olmak için, Ehl-i Sünnet alimlerini tanımak, o büyüklerin kitaplarını okuyup, iyi anlayabilmek ve bildiğini yapmak lazımdır. Böyle bir alim bulunmazsa, din düşmanları meydanı boş bulup, din adamı şekline girer. Vaazları ile kitapları ile gençlerin imanını çalmağa saldırarak millet ve memleketi felakete götürür.”* Onun ehli sünnet inancına dair olan bu hassasiyeti Necip Fazıl'ın eserlerinde de görülecek, hatta bu hassasiyet Üstadı *“Doğru Yolun Sapık Kolları”* isimli müstakil bir eser yazmaya dahi götürecektir. İslam'ın en doğru ve mutlak yorumu hatta bizatihi kendisi olarak görebileceğimiz ehli-sünnet inancı, Necip Fazıl'ın Büyükdoğu gençliği için olmazsa olmaz bir sıfattır. Çünkü ehli-sünnet velcemaat demek hem sünnet üzere olmak hem de cemaat yani ümmetin büyük çoğunluğu ile hareket etmek demektir. Üstadın Peygamber'e (as) ve onun sünnetine olan muhabbeti o kadar derindir ki eserlerinde peygamberin ismini zikretmekten dahi hicap ederek *“O”* zamiri ile iki cihan güneşini okuyucuya işaret buyurur. Kuran, sünnet ve ashab merkezli bir din algısı olan ehli-sünnet inancı ayrıca Anadolu'daki bin yıllık müslüman Türk varlığının da tarihi ve geleneksel inancıdır. Üstad mutlak olarak hak üzere olan ehli-sünnet inancının tarihsel bütünlüğü içerisinde sürdürülmesi gerektiğini istemiştir ve bu inancı Büyük Doğu Nesline güçlü bir şekilde aşlamıştır.

Necip Fazıl'ın tasavvufa ve tarikat erbabına duyduğu hürmet de yine ehli-sünnet konusundaki hassasiyetinde olduğu gibi şeyhi Arvasi hazretlerinden gelir. Tasavvufu kesinlikle Kuran ve sünnetin haricinde oluşan bir olgu olarak görmeyen Üstad, tasavvufu şu şekilde tanımlamıştır: *“Tasavvuf, O'nun ruh emanetidir! Tasavvuf, O'nun batınıdır! Tasavvuf O'nun özüdür!*

O, kainatın varlık sebebi, Allah'ın sevgilisi ve insan ehramının son noktasıdır!" (Kısakürek,1991,s.105). Tasavvufu hakikatin özü olarak kabul eden Necip Fazıl başta rabıta gibi meselelerde tasavvufa karşı olan şahıs ve akımlara karşı fikri ve ilmi mücadelelerde bulunmuştur. Bununla beraber o asla herhangi bir tasavvufi ekole mensup olmayan müslümanları tekfir etmemiş, muteber bir noktada durmuştur. *"Tasavvufu şeriaten çıkarıp bir nevi eğlence vasıtası, bir his manzumesi kabul eder gibi ondan ayırırçasına 'dinin esasıdır' demek cinayettir"* sözleriyle tasavvufun hakkın batın yüzü olduğunu belirtmekle beraber tasavvuf erbabı olmamanın küfür olduğu tezini kesin bir dille reddetmiştir. Necip Fazıl tasavvuf karşıtlarıyla olduğu kadar tasavvufu istismar eden veya tasavvufa dair haksız ithamlarda bulunanlarla da mücadele etmiştir. Özellikle İslam tasavvufunun batı felsefesinden ve İskenderiyye felsefesinden yahut Hint geleneğinden birer çalıntı veya kopya olduğu iddialarını da çok güçlü argümanlarla eleştirmiş ve bu tezleri tek tek çürütmüştür. İlgilileri bu tartışmaları onun 'Batı Tefekkürü ve İslam Tasavvufu' eserinde bulabilirler. Din adına ham yobaz ve kaba softa olma tuzağından Büyük Doğu gençliğini korumak isteyen Üstad, bunun ancak hikmet ve irfan geleneği ile yani şeriat dairesi içerisinde yaşayan bir tasavvufi ahlakla mümkün olacağını anlamış ve Büyük Doğu Neslini de bu istikamette olgunlaştırmaya çalışmıştır.

Necip Fazıl'ın konferans ve eserlerinde çoğu kez milliyetçilik ve Türklük vurgusuna rastlanmaktadır. Türklük onun mutlak ideali olan Büyük Doğu Neslinin üç ana sıfatından birisidir. Fakat belirtmek gerekir ki üstadın milliyetçilik ve Türklük vurgusu kaba bir ırkçılıktan, bir cahiliye adeti olan kabile taassubundan ve Fransız ihtilalinin seküler bir ürünü olan ulusçuluktan (nationalism) tamamen farklı ve bağımsızdır. Üstad Babıali isimli eserinde Türklük ve milliyetçiliğe dair bakışını şu satırlarla izah ediyor. *"Halbuki biz, Türk'ü*

müslüman olduğu için sevecek ve müslümanlığı nispetinde değerlendirecek bir milliyetçilik anlayışı peşindeydik ve bu anlayışa "Anadoluculuk" ismini veriyorduk. Bir konferansımızda, 15 yıl sonra söyleyeceğimiz gibi, eğer gaye Türklükse mutlaka bilmek lazımdır ki, Türk müslüman olduktan sonra Türktür!" tezini güdüyorduk". Yani onun zihin dünyasında tahayyül ettiği Türk, müslümanlığı kabul eden Türktür. Bu da Üstadın milliyetçilik anlayışının inanç ve değer temelli olduğuna işaret eder. Zira alıntımızın ilk cümlesinde kendisinin de ifade ettiği gibi Türk'ü müslümanlığı nispetinde yani takvası mukabilince değerlendirecektir. Ayrıca "Anadoluculuk" nitelemesi de milliyetçilik tasavvurunun, coğrafyayla dolayısıyla da medeniyet ve tarih kavramları ile bağlantılı olduğunu gösterir. Onun milliyetçilik algısı aynı zamanda hamasetten uzak durmayı ve makul düşünmeyi esas alır. "Gerçek milliyetçilik, insanın bağlı olduğu ırkı olanca hususiyetleriyle, iyi ve kötü her tarafıyla murakabe edebilmesi sayesinde vücuda gelir" (Kısakürek,s.117 rapor7-9). O, bir aydın sorumluluğu ile milletin içinde bulunduğu mevcut durumu gerçekçi bir şekilde analiz etmeye ve keşfettiği sorunlara çareler aramaya gayret etmiş. Türk milletin eksi ve artılarını açık bir biçimde ortaya koyarak hayalperestliğe aldanmadan Türk'ü ve onun tarihini eserlerinde analiz etmiştir. Mesela Türklerin askerlikte, iman ve ahlak istidatında ve bazı güzel sanatlarda nice başarılar elde ettiğini fakat aynı zaman da İmam-I Gazali seviyesinde bir mütefekkir yetiştiremediğini ifade etmiştir. Bu tutumu onun kavmiyetçilik yapmadan kavmini sevmeyi prensip edindiğini gösterir. Aslında Üstadın bu tavrı Mecmau- zevaid'de rivayet edilen bir hadisi şerifle izah edilebilir. Vasile b. El-Eska' anlatıyor: Hz. Peygamber (a.s.m)'e "Kişinin kavmini sevmesi asabiyet/ırkçılık sayılır mı?" diye sordum. "Hayır, asabiyet/ırkçılık, kişinin kavminin yaptığı zulmüne yardımcı olmasıdır." diye buyurdu. Necip Fazıl kavmini her daim sevmiş fakat küfre ve batıla hizmet edenleri sırf kendi kavminden olduğu için savunma yanlısına düşmemiştir. Necip Fazıl, Anadolu coğrafyasındaki müslüman Türk tecrübesini olduğu gibi

alıp Büyük Doğu Neslinin zihnine ve gönlüne nakşetmiştir.

Yukarıdaki paragraflarda Necip Fazıl'ın Büyük Doğu Nesli'nin düşünsel anlamda beslendiği üç ana damarı; yani ehlisünnet inancını, tasavvufi geleneği ve Türk kimliğini Üstadın penceresinden analiz etmeye çalıştım. Bu değerlendirmelerde Necip Fazıl'ın Büyük Doğu külliyyatında bahsi geçen mevzulara dair genel bakış açısı esas alınmıştır. Anadolu İslam tecrübesinin yeniden diriltilmesi olarak da görebileceğimiz Büyük Doğu Neslinin inşası ancak ve ancak Üstad'ın bizlere miras bıraktığı Büyük Doğu müktesebatını doğru bir şekilde kavramakla gerçekleşecektir. Yazıyı bitirirken son sözü Büyük Doğu Neslinin mimarına bırakıyorum: “bu gençliği karşımda görüyorum. maya tutması için otuz küsür yıldır, devrimbaz kodamanların viski çektiği kamıştan borularla ciğerimden kalemime kan çekerek yırtındığım, kıvrandığım ve zindanlarda çürüdüğüm bu gençlik karşısında uykusuz, susuz, ekmezsiz, başımı secdeye mıhlayıp bir ömür allah'a hamd etme makamındayım. genç adam! bundan böyle senden beklediğim, manevî babanın tabutunu musalla taşına, anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşını da gediğine koymandır.

“surda bir gedik açtık; mukaddes mi mukaddes!
ey kahbe rüzgâr, artık ne yandan esersen es! ..”
Allah'ın selâmı üzerine olsun!

Abdurrahman Yavuz

Necip Fazıl Kısakürek Vakfı

Kuruldu

Büyük Şair ve Yazar Necip Fazıl Kısakürek'in oğlu Mehmet Kısakürek, babasının adını taşıyan bir Kültür ve Araştırma Vakfı kurdu.

Büyük Şair ve Yazar Necip Fazıl Kısakürek'in oğlu Mehmet Kısakürek, babasının adını taşıyan bir kültür ve araştırma vakfı kurdu. Vakfın mal varlığı 10 bin TL ve 50 Necip Fazıl külliyesi.

Üniversiteler ile işbirliği kurarak Necip Fazıl'ın eserleri üzerinde çalışma konuları tespit edecek olan Vakıf, Necip Fazıl hakkında nitelikli eser mahsulü için istidatlı görünen kişi ve kurumlara destek vermek, Necip Fazıl'ın eserlerinin, öncelikli olarak Türk dünyası içinde bulunan kardeş ülkelerde ve sonra diğer yabancı ülkelerde tanınmasını ve böylece Türk kültürünün daha derinden bilinmesini mümkün kılacak çeviri faaliyetleri için zemin açmak, Hasılı; bütün bu ve benzeri faaliyetlerin çalışma odağı halinde, kültür ve araştırma merkezi oluşturmak amacını da güdecek. Vakfın malvarlığı ise 10 bin TL nakit ve değeri 71 bin 900 TL olan 50 takım Necip Fazıl Kısakürek külliyesi olmak üzere toplam 81.900 TL olarak belirlendi. İstanbul'da kurulan vakıf, Necip Fazıl Kısakürek'in şahsiyeti, ideal mücadelesi ve bütün eserlerinin muhteva kıymetini, doğru ve nitelikli bir düzeyde topluma maletmek gayesi içinde; Necip Fazıl müzesi kurmak, Necip Fazıl hakkında mevcut yazılı ve görsel dokümanları arşivlemek, yazılı ve görsel doküman arşivini dijital ortam üzerinden, Kütüphane ve Üniversiteler ile işbirliği içinde üyelerinin; ayrıca bağımsız çalışma yapmak isteyenlerin istifadesine sunmak amacını taşıyacak.

Necip Fazıl anma programı düzenlenecek

Necip Fazıl Kısakürek, İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Kültür Daire Başkanlığı Kültürel Etkinlikler Müdürlüğü'nce düzenlenen etkinlikle doğumunun 111. yılında anılacak. İBB Kültür Daire Başkanlığı, Necip Fazıl Kısakürek'i 111. doğum yılında düzenlenecek etkinlikle anacak.

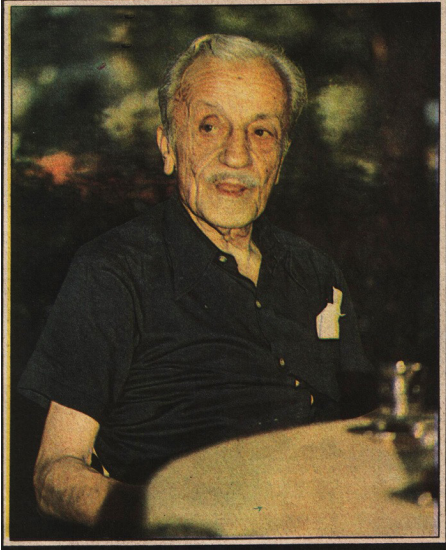
✘ İBB Kültür Daire Başkanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre, Türk edebiyatına katkı sunan şair ve yazarlar için düzenlenen anma programları kapsamında, Kısakürek'in doğum günü dolayısıyla da özel bir etkinlik gerçekleştirilecek.

Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi'nde, 25 Mayıs Pazartesi günü gerçekleştirilecek etkinlikte, fikirleri ile çıgırlar açan ve nesillere yol gösteren üstat Necip Fazıl Kısakürek, Taşkın Savaş yönetimindeki Yakarış Müzik Topluluğu'nun vereceği konserle yad edilecek.

Saat 20.00'de başlayacak etkinlikte, Taşkın Savaş, Kısakürek'in şiirlerinden bestelediği 11 şarkıyı seslendirecek.

Üstad Necip Fazıl 111 Yaşında

Türk edebiyatının önemli temsilcilerinden Necip Fazıl Kısakürek, doğumunun 111. Yıldönümünde özel bir etkinlikte anılacak

“Doğumunun 111. Yılında Necip Fazıl Kısakürek’i Anma Programı”, 25 Mayıs Pazartesi günü Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi’nde gerçekleştirilecek. Geçmişte ve günümüzde fikirleri ile çığırklar açan Necip Fazıl Kısakürek, Şef Taşkın Savaş yönetimindeki Yakarış Müzik Topluluğu’nun vereceği konserle yâd edilecek. İzleyicilerin ilgiyle takip edeceği programda, Taşkın Savaş’ın Necip Fazıl Kısakürek’in şiirlerinden bestelediği on bir şarkısı seslendirilecek. Cumhuriyet dönemi Türk

edebiyatına yeni bir soluk getiren Necip Fazıl Kısakürek’i anma programı, 20.00’de başlayacak.

Modern Türk şiirinin mistik şairi olarak bilinen Necip Fazıl Kısakürek, 26 Mayıs 1904 tarihinde İstanbul’da doğdu. 24 yaşındayken yayımladığı ikinci şiir kitabı Kaldırımlar ile ünlenen Necip Fazıl, 1934 yılına kadar sadece şair olarak tanındı ve o devirde Türk basınının merkezi olan Bâb-ı Âli’nin önde gelen isimleri arasında yer aldı. 1934 yılında Abdülhakîm Arvâsî ile tanıştıktan sonra büyük bir değişim yaşadı. 1943-1978 yılları arasında 512 sayı yayımlanan Büyük Doğu Dergisi yoluyla görüşlerini kamuoyuna duyuran ve Büyük Doğu Hareketi’ne önderlik eden şair, 25 Mayıs 1983 yılında hayatını kaybetti.

Türk Edebiyatı Vakfı tarafından 1980 yılında verilen beratla “Sultanü’ş-Şuara” yani “Şairlerin Sultanı” unvanını alan Necip Fazıl Kısakürek’in bazı seçkin eserleri ise şunlar; Şiir: Örümcek Ağs, Kaldırımlar, Ben ve Ötesi, Sonsuzluk Kervanı, Çile. Öykü: Hikâyelerim. Roman: Aynadaki Yalan.

Oyun: Tohum, Bir Adam Yaratmak, Künye, Para, Namı Diğer Parmaksız Salih, Reis Bey, Abdülhamit Han.

Kaynak: Yeni Mesaj

Üstad'a Atfedilen Asılsız Sözler

İnternet'in daha sık kullanılır olmasıyla bilgi akışının hızlanması hepimizin şahit olduğu bir hakikat. Bununla birlikte, kirliliğin de daha hızlı bir şekilde akarak pek çok zihinde yanlışların filizlenmesine yol açtığını da aynı emniyet hissiyle biliyoruz. Bu ikinci durumun bir yansımasını da Üstad'la alakalı paylaşımlarda sıklıkla karşımızda görmekteyiz.

Özellikle sosyal paylaşım sitelerinde Üstad'a ait olmadığı halde ona aitmiş gibi gösterilen söz ve şiirler oldukça vahim bir bilgi kirliliği oluşturuyor. Üstad'a atfedilen sözler kaliteli olsa dahi bu hal hakikat cinayeti olacakken, bir de bu sözlerin önemli bir kısmında cümle akışının bozuk, mananın sakat ve üslubun zevksiz olduğu dikkat çekiyor. Üstad'ın bu söz ve şiirlerle bilinmesi, herkesin tetkike müsait bir zihin yapısı olmadığından ilerisi için ciddi bir tehdit oluşturuyor.

Üstad'ı en doğru şekilde anlatabilmek amacıyla yola çıkan sitemizde, Üstad'a ait olmadığı halde ona atfedilen sözleri bu başlık altında derlemeye karar verdik. Üstad'a ait olmayan söz ve şiirlerin ona yapışıp kalmasının önüne geçme yolunda önemli bir mücadeleye giriştiğimizin farkındayız. Bu sözleri başlık altında paylaşırken, bir sözün bir kişiye ait olmadığını iddia etmenin çok da kolay bir iş olmayacağını bilincindeyiz. Kesin olarak Üstad'a ait olmadığını söyleyeceğimiz sözlerde ince eleyip sık dokumak borcu altında oluşumuzun farkındayız. Burada Üstad'a ait olmadığını onaylayacağımız sözlerde bu hassasiyet daima yol gösterenimiz olacaktır. Dolayısıyla internet üzerinde Üstad'a ait olmayan bir sözle karşılaşıldığında, gönül rahatlığıyla müracaat edilebilecek

bir çalışma hazırlama çabasında olduğumuzu vurgulama gereği hissediyoruz. Gerek tamamını incelediğimiz Üstad'ın basılı eserleri, gerek hakkında kaleme alınan muteber kaynaklar, gerek fikir ve üslubuna aşinalığımız, gerekse de henüz kitap halinde yayınlanmamış olan Üstad'a ait vesikalar üzerindeki bilgi birikimimiz ve araştırma imkanlarımızla aşağıdaki liste hazırlanmıştır.

Üstad'a ait olmadığı halde ona atfedilen sözler:

1- Örtüsüz kadın perdesiz eve benzer, perdesiz ev de ya satılıktır, ya kiralık...

2- Armut deyip geçmeyin, onun ilk hecesi çoğu kişide yoktur!

3- İnsanın sevdiğini kaybetmesi, dişini kaybetmesi kadar ilginçtir.

Acısını o an yaşar, yokluğunu ömür boyu.

4- İnsan sevme hissini israf etmemeli,
Kim ne kadar sevmeye layıkça, onu o kadar sevmeli.

5- Hayatın çilesine tahammül gerek
Değil mi ki sefâ ile cefâ müşterek?
Sizce ağlamak için gözyaşı mı gerek?
Bazen dertliler de ağlar, ama gülerek...

6- Gökler ağlıyor biz ağlamışız çok mu?
Bize yobaz diyorlar haberin yok mu?
Her ne derse desinler,
Allah için yobaz olmuşuz çok mu?

7- Yar olmaz servetinin sana bir tek kuruşu,
Secde yoksa bekleme, kabirde kurtuluşu (Cengiz Numanoğlu'na aittir)

8- Benim ayağımın altı da müsait başımın üstü de.. Nerde duracağını kendin belirle.

9- Dünya güzel olsaydı doğarken ağlamazdık.. Yaşarken temiz kalsaydık ölünce yıkanmazdık.

10- Yüz daha versen, yüz uman yüzler bilirim.
Yokuşlara kardeş olan düzler bilirim.
Dünya öküzün üstünde derler;
Ama dünyanın üstünde nice öküzler bilirim !..

11- Değer verdiklerinin, verdiğin değere layık olmadıklarını anlarsan,
Sen üzölme bırak layık olamadıkları için onlar utansın.

12- Yalnızım diye üzölmüyorum.. Çünkü biliyorum, yalnız insanın ihanet edeni de olmaz.

13- Dinde zorlama yoktur insan hürdür elbette,
İster dünyada pişer, ister ahrette (Cengiz Numanoğlu'na aittir)

14- Ne başını kapat, altını göster; ne altını kapat, üstünü göster. Hepsini kapat, İMANINI göster.

15- Ey deli gönöl aşk mı istiyorsun,
Yaradan sana yar değil mi
Hep soğuk mu geçti ömrün,
Kışın sonu bahar değil mi?

16- Bir insanda olmayınca haya ile edep,
Neylesin ona medrese ile mektep,
Okusa da alim de olsa;
Yine merkep, yine merkep

17- "Sanki aşk sustu" dedim..
"Aşk hiç susar mı?" dedi..
"Sen susuyorsun ya" dedim..
"Ben aşk mıyım?" dedi.....
"Aşksın" dedim..

"Sustu'...

18- Kime yâr dediysek, o yâr açtı yarayı,
Belli ki gerçek sevenimiz yoktur Allah'dan gayrı

19- Boğuşmak, hayat denen sebepsiz savaş için,
Yaşamak en sonunda dikilen bir taş için,
Bütün ızdırapların işte en korkuncu bu,
Bir avuç toprak olmak düşünen bir baş için...

20- Bizi ister bir toz yap savur mahşer yelinde,
İster sürü çöp yap tufanların selinde,
Sonunda bir varlığa ulaştır da, Allahım
Bırakma tabiatın merhametsiz eline...

21- Camiye dikey olarak gel, yatay olarak zaten geleceksin

22- Yedi hristiyan bir danaya ortak olmadıkça, çam ağacı
süslemem...

23- Evini yönetirken zorlanan ilerici!
Üç kıtaya hükmeden ecdadın mı gerici? (Hayati Vasfi Taşyürek'e
aittir)

24- Benim istediğimi Allah istemiyorsa, konu kapanmıştır.

25- Üç günlük dünyaya gayret üstüne gayret
Ebedi hayat var gayret yok hayret.

26- Sokak lambası gibi olma ey yar!
Kime yandığın belli olsun...

27- Biz Aşkî erostan merostan öğrenmedik.! Biz Aşkî Mekkeli
bir yetimden öğrendik.. O Resul Ki, Hz. Muhammed (s.a.v)

28- Kızgınlığım geçer de; Kırgınlığıma çâre bulamadım!

29- Sevdiğini belli et, gizlemek başkalarına fırsat vermektir

30- Yusuf baştan aşağı iffet olduktan sonra, Züleyha baştan
aşağı afet olsa ne yazar.

31- Hayırlı eş Allah'ın kuluna özel bir ikramıdır, Hayırsız eş ise dünyanın en ağır imtihanıdır.

32- Yanında olduğum zaman değerimi bilmezsen; Değerimi bildiğin gün beni yanında bulamazsın..

33- Ömür ağaç dalında savrulan bir yapraktır;
Ne kadar genç olursan ol sonun kara topraktır!

34- Önüne Gelenle Değil, Seninle Ölüme Gelenle Beraber Ol.

35- Bana bir ben lazım, bir de beni anlayan.
Beni bir ben anlarım, bir de beni yaradan

36- Ya Allah'a baş eğer hiç kimseye eğmezsün,
Ya da herkese baş eğer hiçbir şeye değmezsün. (Cengiz Numanoglu'na aittir)

37- Kendini dünyalar kadar değerli zannedenlere kısa bir not;
Dünya beş para etmiyor..

38- Sustum, birikti yanaklarıma alfabe
Ya ilahi ya Rab sükutumu en güzel duam eyle.

39- Dün geçti bugünü düşünüyorum, yarın var mı?
Gençliğine güvenme, ölenler hep ihtiyar mı?

40- Ben bir garip insanım..
Ne tahtım var,ne tacım..
Tut elimden Allah'ım.
Yalnız Sana muhtacım.

41- Fazla ciddiye almayın bu hayatı, nasıl olsa içinden canlı çıkamayacaksınız.. (Derman İskender Över'e aittir)

42- Yılbaşı, Noel, Fişek; Yeryüzünde Özgürlük Diye Tepinir
Eşek..!

43- Allah'tan korkana, ölüm yâr gelir;

Ölümden korkana, dünya dar gelir.. (Cengiz Numanoğlu'na aittir.)

44- "Allah" dersin mürtecî, "Tanrı" dersin çağdaşın;

Bu özürlü beyinle, akıl nasıl bağdaşsın?.. (Cengiz Numanoğlu'na aittir.)

45- Hayvanlara kızmayın, mâzeretleri çoktur,

Meselâ, hiçbirinde, utanma hissi yoktur... (Cengiz Numanoğlu'na aittir.)

46- İki günlük yol için, hemen sıvanır kollar;

Ve iğneden ipliğe, hazırlanır bavullar...

Bir yol var ki, hazırlık, düşünülmez nedense;

Musalla taşlarında, çalınırken davullar. (Cengiz Numanoğlu'na aittir.)

47- Biz; ayakları şişene kadar namaz kılan Peygamberin, gözleri şişene kadar uyuyan ümmetiyiz...

48- Yahudiler mi dediniz? Onlar, yumurtalarını pişirmek için,

dünyayı ateşe vermekten çekinmeyen lanetlilerdir.

49- Gençliğine güvenip vakit çok erken derken

Belki elveda bile diyemezsin giderken... (Ahmet Mahir Pekşen'e aittir)

50- Ne gelirse başımıza Hakk'tandır...

Fakat geliş sebebi Hakk'tan ayrılmaktadır...

51- Bir "hoşçakal"a sığdırdı beni, yere göğe sığdıramadığım.

52- Sakın ola köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı deme, olurya tam yarı yolda köprü yıkılıverir. Öteki tarafa ayının yeğeni olarak gidersin.

53- İki Çeşit İnsan Vardır ! Zaman Geçtikçe Hatalarıyla Yüzleşen, Zaman Geçtikçe Yüzsüzleşen !

54- Başörtüsü Bilime Engelmış.! Siz Uzaya Mekik Gönderdiniz de, Başörtüsüne mi Takıldı?

55- Dünyada bin yıllık tarihi silinen ve o günü bayram olarak kutlayan başka bir millet daha yoktur.

56- Aldığımız nefesi bile geri veriyorsak, hiçbir şey bizim değil

57- Var mı Allah'tan yukarı, kabirden aşağı..?

Toparlan ruhum gidiyoruz; sen yukarı, ben aşağı..!

58- Kadın Mezarlığa Girerken Başını Kapıyor, Dışarı Çıkarken Açıyor, Ölüye Karşı Kapayıp, Diriye Karşı Açmak Akıl Almaz.

59- Bu ülkede biri size; çağdışı, yobaz, gerici, eski kafalı, deli, aşırıcı diyorsa emin olun ki doğru yoldasınız.

60- Moda, Cehennemde bir oda..

61- Arsızlığa cesaret, zinaya aşk dediler. Bir neslin ahlakını, işte böyle yediler!

62- Geminin tek kaptanı olur, gerisi mürettebattır. Kalbin de tek sahibi olur, gerisi teferruattır...

63- Her kahkahanda Allah'a teşekkür etmiyorsan, Neden her ağladığında O'na kıızıyorsun?

64- Çok sıkıldıysan hayattan, bir mezarlığa git. Ölüler iyi bilir ; Yaşamak güzeldir.

65- Herşeyin İlacı Zaman Diyenler... Bir de Bu Kelimeyi Tersten Okumayı Deneseler...

66- Tanrı sizi korusun, bizi Allah korur.

67- Denildi mi bir yerin adına "Türk" beldesi, Gözüm al bayrak arar,kulağım ezan sesi...

68- Yıkılasın ey israil ! Enkazını göreyim . Sana ülke diyenin yüzüne tüküreyim.

69-Makyajı abdest olan bir kadının hayatıda güzeldir, hayasıda..

70- Secde görmemiş alnın alinyazısı olmak istemem.

71- Örtü şuuruyla takılmadığında da Allah katında bir değeri olsaydı, Cennetin baş köşesine rahibeler otururdu.

72- Öz anne-babasını huzurevine gönderip, evde kedi köpek besleyen insanların olduğu bir ülkede yaşıyoruz...

73- Yaprak sıkılmıştı ağaçtan, bahane idi sonbahar...

74- Bak da ibret al yere düşen yaprağa,
eskiden o da yukardan bakardı kara toprağa...

75- İnsan namaz kılsa namaz da insanı insan kılar.

76- Parası olan pazardan, imanı olan mezardan korkmaz!

77- Hayatta üç çeşit insandan korkacaksın; dağdan inme, dinden dönme, sonradan görme!

78- Bazı insanlar alçak gönüllüdür, bazıları ise alçak olmaya gönüllüdür.

79- Ya İslâm'da erirsin
Ya inkârda çürürsün
Yol mezarda bitmiyor
Girdiğinde görürsün. (Abdurrahim Karakoç'a aittir.)

80- İnsan, büyük bulmaca, çözmeden öleceğim...

İnsan bulsam inan ki , alnından öpeceğim!

81- Deden bile söndüremedi İslam'ın nurunu,
Sen mi söndüreceksin Ebu Cehil'in torunu? (Nevzat Karataş'a aittir.)

82- Kişiye göre davranacaksın, küçükle küçük olacaksın hatta;
Ama seviyesizin seviyesine incek kadar düşmeyeceksin hayatta...

83- İnsanlar ikiye ayrılır: vaktini “beşe” ayıranlar, vaktini “boşa” ayıranlar...

84- Şah damarına bakmayı akıl edemeyenler Allah'ı hep gökyüzünde aradılar. Bilmez misin Allah mekân münezzehtir. Yukarda Allah var demek bile Allah'a sınır çizmektir.

85- Hayvandan insana dönen yoktur ama, insandan hayvana dönen çoktur.

86- Dualarımda özgür biri olduğumu hissediyorum... Bir ben, bir de beni bilen...

87- Hayat dediğin Allâh için değilse,
Ne çıkar hayat önünde eğilse.

88- Bir lastik yuvarlak, 3 manyak, 22 dangalak, bir yığın avanak...

89- Benim dünyam namazımı kıldığım yer kadardır.

90- Batı'ya özene özene, özümüzü kaybettik. Oysa biz, Batı'nın hayranlıkla izlediği, gıpta ettiği bir medeniyet idik...

91-Dün çimen benim ayaklarımın altında idi. Bu gün üstümde bitiyor, Görüyor musun? Toprak günahlardan başka herşeyi örtüyor!

92- Sonunda 'eyvah' diyeceğın şeylere başında 'eyvallah' deme. Pişman ol, fakat pişman ölme.

93- Öyle birine ata de ki Peygamber övgüsü almış olsun.

94- Güzele bakmak değil, güzel bakmak sevaptır.

95- Savaşın ortasında komutansız kalmaktır babasız kalmak...

96- Helal ile beslersen çocuğunu hürmet ile öder borcunu,
Haram ile beslersen onu, hakaret ile öder borcunu!

97- Konuşsam dilim yanar... Sussam kalbim...

98- Dostlarımı hiçbir zaman satmadım, çünkü hepsi beş para etmez çıktılar.

99- Ömrün ilk yarısı; ikinci yarısını beklemekle, ikinci yarısı da; ilk yarısının hasretiyle geçer.

100- Yalan söylemek beceri ister. Biz de becerikli insanlara aşık oluruz.

101- Ölümüz dirimiz. Her gün birimiz.

Bir gün hepimiz. Hakk'a gideceğiz...

102- Yola çıktıklarını yolda bulduklarına değişirsen; hem yolunu kaybedersin, hem dostunu!

103- Kapkara tabloya ak mı diyelim?

Necis olanlara pak mı diyelim?

Biz bir batıl için başka batıla,

Allah'tan korkmadan hak mı diyelim?

104- Uygarlığa engelmış takke, türban, cübbeler...

Bize yobaz diyor hippî, ayyaş, züppeler!

105- 'Hayatımda biri yok, birinde hayatım var' diyebilmektir Aşk...

106- Ne senden rüku artık, ne de benden kıyam...

Bundan sonra.. Selamun aleyküm, Aleyküm selam.

107- Namaz; adım bile atmadan 'Sevgili'ye yürümektir.

108- İnsanın kazandığı paradan değil, paranın kazandığı insandan kork!

109- Benim bir tanrım yok Allah'a çok şükür.

110- Orta Doğu'nun gayri meşru çocuğu; İsrail! Döktüğün kanda boğulacaksın!

111- İnsanı olgunlaştıran yaşı değil, yaşadıklarıdır...

112- Gerçek bir dosta sahipsen, dünya'nın geri kalanına ihtiyacın yoktur.

113- Tövbe kapısı açık dediysek, yeni günahlara koşman mı gerek?

114- Ali! hoca as,

Sabiha bomba at,

Kazım rahat dur,

Fethi partiyi kapat,

İsmet tuzu uzat,

Öyle işte...

115- Evdeki hesabımız bile çarşıya uymuyorken, ahiret hesabımızın vay haline!

116- Ne gariptir ki toplum olarak, yüreği kör olana değil de gözü kör olana acırız. (Halil Cibran'a aittir.)

117- Şimdi Fatih kalksa mezarından, ne ben onu tanırım ne o beni tanır. Ama İstanbul'u Bizanslılar almış deyip bir daha savaşıır.

118- Japonlar kendi alfabeleri ile 3000 yıl önce yazılmış bir kitabı okuyabiliyorlar. ... İngilizler kendi alfabeleri ile 1200 yıl önce yazılmış olan bir kitabı okuyabiliyorlar. ... Bizler 100 sene önce ceddimizin yazdığı bir kitabı okuyamıyoruz !?

119- Ölüden mektup gelmiş, diri okur anlamaz.

Sorsan herkes Müslüman! Ne şükür var ne Namaz...

120- Haram kazanılan aş, aştan sayılmaz.

Hak için akmayan yaş,yaştan sayılmaz.

Kişi başım var diye övünmesin;

Secdeye varmayan baş, baştan sayılmaz

121- Kafire karşı ELİF gibi dimdik, ALLAH'a karşı VAV gibi eğilirim

122- Kadın olmak, her erkekte bir parça bırakmak değil, bir erkekte bütün olabilmektir. Erkek olmak mükemmelliğini bir çok

kadında ispat etmek değil, tek bir kadına mükemmeli yaşatabilmektir.

123- Rabbin huzuruna biçare giden, bin çareyle döner.

124- Veren de 0, alan da 0, nedir senden gidecek?

Telaşını gören de can senin zannedecek.

125- Ölüm bir saniye kadar yakınken, hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamamanın alemi ne?

126- Ey şehr-i Ramazan, geldinde gidiyorsun öyle mi?

Seni tutmayanlar, sana tutunamayanlar düşünsün sonunu..

127- Karıncayı bile incitmeyeceğim deme. "Bile" sözünden karınca incinir.

128- Uğruna ölmekse eğer seni yaşatmak, bin defa ölürüm de adına leke sürdürmem. Gururdur, namustur 'BAYRAK' Aksa da kanım korkma; haini güldürmem...

129- Ezanları duyduğunda şükretmeyen bir gönül taşıyorsan yüreğine bir sela oku !

130- Üstad'a sormuşlar... Aşk'la sevda arasındaki fark nedir...?

Üstad cevap vermiş: “Aşk hevesin bitene kadar... Sevda nefesin yetene kadar.”

131- Hatırana Düşeceğim
Kopkoyu bir sis içinde bir akşam
Hatırına düşeceğim belki
Bir an ıslayacak yağmur yüzünü
Birden o tatlı demleri hatırlayacaksın
Sonra sıcak yatağında uzun uzun
Ağlayacaksın Ağlayacak.!

Boğazında bir şeyler düğümlenecek
Ah yanımda olsaydı diyeceksin
Tüm yıldızlar gülecek haline Ay'da göz kırpacak
İliklerine işleyecek bensizlik
Kahrolacaksın...!

Bir sigara tütüreceksin ihtimal
Ufku seyredeceksin saatlerce
Bir rüzgar kopçalayacak yüzünü
Sonra hayalim gelecek karşına
Bir Şiirimi mırıldanacaksın
Hıçkıracaksın..!

Gönlünden atamadığın gibi kafandan da
Silemeyeceksin beni düşlerine gireceğim her gece
İnce bir hüznün bürüyecek yüzünü
Ve cırılçıplak gerçekleri o zaman
Anlayacaksın..!

Sonra bir şeyler yazmak isteyeceksin
Kafan gibi kaleminde işlemeyecek
Unutmak isteyeceksin her şeyi
Ama unutamayacaksın hiç bir şeyi
Kıvrınacaksın.!

132- Nerelisin diye sormuştu; oralı olmadım..Tepkisizliğimi

görünce o da oralı olmadı..Artık ikimizde oralı değildik hemşeri sayılırdık..

133- Adam olmak cinsiyet meselesi değil şahsiyet meselesidir.

134- Elin oğlu okur atomu böler, bizimkiler okur milleti böler

135- Zaman insanları değil, armutları olgunlaştırır.

136- Allah tanrının belasını versin!

137- Öyle ucuz değil gül koklamak. Gül tutan ele diken batmalı. Bir aşka gönül veren o aşkın kapısında yatmalı!

138- Bir doğrunun imanı bin eğriyi düzeltir.

Mukaddes davalarda ölüm bile güzeldir. (Abdurrahim Karakoç'a aittir.)

139- Biz yılbaşında hediye getiren noel babanın değil, Miraçtan namaz getiren Hz. Muhammed'in ümmetiyiz

140- Düşünmek şu, bu değil, öteleri düşünmek; Sizinse düşünceniz yataklarda eşinmek. (Üstad'a ait olan beyit:Düşünmek)

141- Bir bekleyenin olmalı. Sen kendinden vazgeçsen de senden vazgeçmeyen...

142- Bir nar ağacı var bir de dar ağacı
Namerde nar düştü yiğide dar ağacı

143- Bizler açlıktan karnına taş bağlayan Peygamberin , doymak bilmeyen ümmetiyiz

144- Bana çağdışı diyorlarmış. Ne büyük bir onur! Ben bu çağın dışında kalmayayım da, içinde mi boğulayım.

145- Ölüm herkesin başına gelir, ama geç ama erken.. Ya kazanırken, ya da kazandığını yerken.

146- Ölüm her aklına geldiğinde 'ah' edip 'vah' edip inleme. Bu halinle Rabbimi incitmiş olacaksın. Ecel kapıyı çaldığı zaman evi telaşa verme; O geldiği zaman, sen çoktan gitmiş olacaksın.

147- Bir namazım, bir duam, birde eski seccadem,
Hepsi hepsi bu kadar, işte benim sermayem.

148- Seni affetmek hayatımın en büyük hatasıydı. Nerden bilebilirdim ki katilini affedersen seni yine öldüreceğini..

149- Ağaçtan düşen yaprak nasıl kurumaya mahkumsa; gönülden düşen insan da unutulmaya mahkumdur.

150- Kula kulluk etme ! Unutma ki sen de kulsun. Ve gerektiğinden fazla önem verme ! Yoksa, unutulursun.

151- Kimileri vardır aşkın en yücesine layıktır. Kimileri vardır aşkın en yücesini versen de, aşağılıktır.

152- Soruldu mu ne bilirsin diye;"Haddimi bilirim" Soruldu mu ne istersin diye; "Haddimi bilir, hakkımı isterim" demeli...

153- Ayağın taşa takıldığında "Allah kahretsin" bile dememelisin, Dua etmelisin ki taşa takılan bi ayağın var...

154- Payımıza sükût düştüğünden beridir, kalbimizin sesini daha bir güzel duyar olduk.

155- Sizde olan tükenir onda olan sonsuz,
Feza sizin olsa ne yapacaksınız Onsuz.

156- Eğer tadını bilerseniz ekmeği paylaşmak ekmekten dehe lezzetlidir.

157- Salaklık bulaşıcıdır.

158- Bin günahın olsa da bana, bir gün ahım yok sana...

159- Nazım benim cezaevi arkadaşımı, düşüncelerimiz farklı olsada..

160- Ben ve Nazım her zaman kavga etmiştirik ama biz hapisanede birbirimize ekmek vermiş insanlarız ey benim düşümdekiler nazım sevin demiyorum ama saygı duyun onun kadar türkiye sevdalısı yoktur.

161- Bu hayatın sonunda hesap yok mu zannettin sen?
Lokantanın garsonu bile; 'hesap lütfen' diyor

162- Kıtmir bir köpekti. Ashab-ı Kehfin köpeği. Ama cennete gitti. Kim olduğun kadar kimlerle olduğun da önemli.

163- Hayatı müsvette yaşamayın; temize çekmeye vaktiniz

olmayabilir!

164- Yanlızca Allah'a inanın, gerisi inanılacak gibi değil.

165- Şu dünyada kimsenin bulamadığı huzuru arayacak değiliz. Kalkar abdest alır. Huzurda eğiliriz.

166- İki kişilik duanın adıysa saadet, Ya Rabb'i beni onunla beraber affet...

167- Bir çok eser ortaya koydum, bir çok şiir kaleme aldım, düzinelerce yazı yazdım, ama hiç biri ile övünemem övünülecek bir şeyim varsa oda Maraş'lı olmamdır.

168- Hava kirliliğinden değil, haya kirliliğinden nefes alamıyoruz.

169- Kurban olduğum Allah'a bile günde beş vakit ulaşılabileniyorken, Kendini ulaşılmaz sananlara selam olsun.

170- Basit kişiler hep ilgi görür, kaliteli kişiler hep yalnızdır. Ucuz malın alıcısı çoktur.

171- Mecnun olup Leyla için çöller aşmışsın ne fayda! Mümin olup Mevla için secdeye varmadıktan sonra...

172- Ne şirinde vefa var, ne leyladır sana yar. Hep Allah güzel vekil, hep ALLAH insana yar...

173- Üzülme davanın sahibi Hak'tır, Hak olan davada zafer muhakkaktır.

174- Bir gemi arıyorum pusulası İmandan. Alıp götürsün beni bu hüznü limandan..

175- Deli gibi sevmek bir işe yaramıyor, sadece uykusuz bırakıyor.

176- Şeytan, önce insana, Allah'ı unutturur;
Sonra, "Çağdaş" çöplükte, ne bulursa yutturur. (Cengiz Numanoglu'na aittir.)

177- Namaz, camiden çıkınca, Hac, Mekke'den dönünce, Ramazan, oruç bitince başlar...

178- Soru Ve Cevap

Bir yumak gibi hayat, kör düğümlerle dolu
Ömür süreli sınav, sonsuz meçhul sorulu
Avutmak mı kendini, yumakla kedi gibi?
Uyumak mı, ölmek mi? Yokmu kurtuluş yolu

Bulunmaz sorulara raflarda bazen cevap
Bulunmazsa raflarda âleme rahmet kitap
Düğümlemiş kalplere, şaraptan beter şarap
Mü'min'e nur afitap zümrüt köşklerin holü

179- Kızgınlık gürültülüdür, kırgınlık sessiz...

180- Bir Yudum İnsan

Denizin ve güneşin battığı yerde,
Bilin ki yeni umutlar da yeşerir,
Gündüzün bittiği, karanlığın bastığı yerde,
Bekler durur gece bitmez.

Her haliyle bitecek o gece,
Yerini bırakacak, güne gündüze,
Ağaçlar yemyeşil rengi besbelli,
Yaşıyorum hala bu yeni günle.

Denizin ve güneşin birleştiği yerde,
Umutlar tükendi ve umutlar bitti,
Gündüz bitse de, karanlık gelse de
Umrunda değil artık bir yudum insanın..

181- Boş yere canı yanmaz insanın. Ya bir eksiklik vardır geleceğe dair, ya da bir fazlalık geçmişten gelen.

182- Sarhoşu bile 'Allah' diye nara atan bir toplumdaki umut

kesilmez!

183- Yarına sağ çıkmaktan nasıl olurum emin?

Genç bir delikanlının tabutu geçti demin. (Ahmet Mahir Pekşen'e aittir)

184- Bir kadına 365 gün seni düşündüm dersin; diğer 6 saatte ne yaptın der.

185- Nimete şükredersen fazlasını bulursun. Aç gözlülük edersen nimetten de olursun.

186- Öleceğini bilerek yaşayan tek canlı insandır ve hiç ölmeyecekmiş gibi yaşar

187- Can saatini Rahman, ezelde kuruvermiş...
Bir gün göreceksin ki o saat duruvermiş...

188- Başım önde bu aralar. Suçlu olduğumdan değil! Görülmeye değer hiçbir şey kalmadığından... (Cezmi Ersöz'e aittir.)

189- İnsanları tanıdıkça seveceksin yalnızlığını...

190- İpi kopan tesbihim,
Dağılmış tane tane,
Acı ama teşbihim,
Hani nerede imame?

Taneleri toplayın,
Hakk ipine derleyin..
Bir imame bağlayın...
Tevhid gelsin meydana. (Mehmed Said Çekmegil'e aittir)

191- Güneş ile dünya arasına ay girince dünya karanlıkta kalır.

ALLAH ile kul arasına dünya girince kul karanlıkta kalır.

192- Kula kulluk etme! Unutma ki sen de kulsun.
Ve kimseye gerektiğinden fazla önem verme! Yoksa, unutulursun

193- Dünyayı verseler iki gözünü vermezsin

İki gözünü verene neden secde etmezsin?

194- Adalet mülkün temeli ama bir de insanlığın temeli var, o da sevgi.

195- Sen gülerken gamzene ansızın düşüversem
Susuşunla ölürken, gülüşünle dirilsem...

196- Cevabımın şiddetinden susuyorum!

197- Secdelerdeymiş aşk.. Bulmak alnıma düştü.(Behçet Necatigil'e ait olan şiir:Akşamlar, Savaş Sonu)

198- Ol der hemen oluverir.. Ol de olalım Rabbim.. Kul olalım.. Kül olalım .. Gül olalım...

199- İnsan değer verdiği şeylere; gözüyle bakar, yüreğiyle taşır. (Mehmet Deveci'ye aittir.)

200- Amerikan politikasını korumakla mükellefiz.

201- "Ermiyor "çağdaşların" aklı başka bir aşka;
İki duble rakıyla, mini etekten başka.." (Cengiz Numanoğlu'na aittir)

202- Yeryüzü dediğin koca bir mabed,

Geldik bu mabede maksat ibadet,
Ezanlar ederken secdeye davet;

Hep yarın diyorsun, oysa kim bilir;

0 yarın belki hiç gelmeyebilir... (Cengiz Numanoğlu'na aittir.)

203- Stadyumlar maç için deği, bir dava sevdası için dolarsa,
o gün kurtuluş günüdür.

204- Benim inandığım sistemde, sabah bir masumun öldürüldüğünü duyarsanız,

Akşam darağacında sallanan birini görürsünüz.

205- Biz bize gerici diyenlere “deh” demek için gerideyiz.

206- Siz hiç bir sarrafın bağırdığını duydunuz mu? Kıymetli malı olanlar bağırılmaz. Domatesçi, biberci bağırır da kuyumcu bağırılmaz. Eskici bağırır ama antikacı bağırılmaz. İnsan bağırırken düşünemez. Düşünemeyenler ise hep kavga içindedir. Popçular, folkçular boğazlarını patlatana kadar bağırıp duruyor. Ama Dede Efendi’yi okuyanlar bağırıyor...

207- Müziği kısmaya üşendiğiniz ezanı şimdi dört gözle bekliyorsunuz.

208- Bu millet gol dediği kadar ol deseydi şimdi islam oluvermişti.

Facebook: www.facebook.com/NecipFazilaAitOlmayanSozler

Twitter: www.twitter.com/NFK_asilsizsoz

Instagram: www.instagram.com/NFK_asilsizsoz

Listenin güncel hali için tıklayınız: <http://www.n-f-k.com/nfkforum/index.php?/topic/14038-ustad-necip-fazyla-ait-olmayan-soezler/>

Üstad Necip Fazıl'ı Anma Gecesi

2012 yılında TRT’de yayınlanan Üstad’ı anma gecesi kaydı.

Üstad Ve Sitemiz Hakkında Anket!

Değerli ziyaretçilerimiz, fark edebileceğiniz gibi son yıllarda Üstad Necip Fazıl artık daha fazla tanınmaya ve gündeme gelmeye başladı. Biz de n-f-k.com çatısı altında 8 yıldır bu çalışmalarını elimizden geldiği ölçüde desteklemekteyiz. Fakat bu güne dek Üstad'a ilgi duyan kesimin özellikleri konusunda herhangi bir araştırma veya anketin düzenlenmemiş olması dikkatimizi çeken hususlardandı. Üstad ile ilgilenenler onu ne şekilde tanıyor, hangi yönüne ağırlık veriyor, Üstad bu insanlar için ne gibi bir anlam ifade ediyor benzeri sorular üzerinde, tahminlerin ötesinde herhangi bir araştırma yapılmış değildi. Bu sebeple n-f-k.com olarak Üstad'a ilgi duyan kesimi daha yakından tanıma amaçlı bir anket düzenlemeye karar verdik.

Öte yandan yapacağımız anket ile Üstad'ın nasıl daha iyi şekilde anlatılabileceği, sitemizin hangi yönlerine ağırlık vermemiz gerektiği ve sosyal medya hesaplarımızın verimini arttırma yolları hakkında da fikirlerinize danışmayı yerinde bulduk.

Sizlerden ricamız anketimizi doldurmakla kalmayıp çevrenizde de duyurmanızdır. Sonuçlar daha sonra geniş bir döküman ile değerlendirilerek sizlerle paylaşılacaktır.

[Anketimizi doldurmak için tıklayınız](#)